

[Skatteministeren]

tal i et udvalg, som altså også repræsenterer et flertal i Tinget, henstiller til en minister at foretage nogle overvejelser, så må ministeren selvfølgelig foretage nogle overvejelser. Det gælder også i denne sag, men jeg vil gerne sige dertil, at det er jo sådan, at ændringer på skatteområdet normalt ikke indgår i den kompensation, der ydes til kommunerne i henhold til det udvidede totalbalanceprincip.

Jeg gav under førstebehandlingen tilsagn om, at jeg ville overveje spørgsmålet, såfremt det måtte vise sig, at nogle kommuner ville blive særlig hårdt ramt af denne lovgivning. På daværende tidspunkt var fordelingen på kommunerne ikke oplyst.

Det har vi så haft lejlighed til at studere yderligere under udvalgsarbejdet, og af de oplysninger, der er lagt frem i udvalget – men vi arbejder jo videre med kulegravningen af spørgsmålet – viser der sig to ting: For det første at man ikke kan tale om, at der er nogle kommuner, der bliver særlig hårdt ramt; faktisk er fordelingen på kommuner sådan jævn. Men det andet, man kan slå fast, er, at der ikke er tale om nogen særlig belastning. Undersøgelsen viser i øvrigt, at der tilsyneladende er tale om et mindre provenutab, end vi egentlig havde frygtet. Det kan først bekræftes i løbet af nogle uger, når vi får foretaget de endelige opgørelser af, om den antagelse holder stik.

Så jeg vil sige, at dels det forhold, at man ikke kan tale om, at nogle kommuner bliver særlig hårdt ramt, og dels det forhold, at der under alle omstændigheder er tale om meget små beløb, berettiger altså ikke til, at sagen tages op i forbindelse med de årlige DUT-forhandlinger.

Jeg skal sluttelig henvise til, at vi jo har fortilfælde, hvor staten er bragt i den situation, at staten og kommunerne f.eks. som følge af en højesteretsdom har måttet tilbagebetale beløb til borgerne. Lad mig f.eks. nævne den sag, hvor Højesteret gav dødsboer ret til to personfradrag. Det kostede ganske mange penge; de skulle selvfølgelig tilbagebetales, og dér blev der selvfølgelig heller ikke tale om kompensation i henhold til det såkaldte DUT-princip, altså det udvidede totalbalanceprincip, fordi skatteprovenuændringer ikke indgår i dette princip.

I denne højesteretssag var der tale om meget store beløb. I det lovforslag, vi taler om her, er

der tale om meget små beløb, så jeg synes altså ikke, der er noget, der taler for, at sagen tages op i forbindelse med DUT-forhandlingerne.

Pia Gjellerup (S):

Jeg var faktisk noget overrasket over skatteministerens besvarelse. Der er ikke tale om, at Skatteudvalgets meget store flertal har henstillet til regeringen, om den vil overveje noget som helst. Der er en henstilling til regeringen om – for at citere direkte fra betænkningen: »Et flertal . . . henstiller til regeringen, at det beløb, som kommunerne i alt mister som følge af den fejl, der nu rettes op med lovforslaget, indgår i den årlige kompensation til kommunerne i henhold til det udvidede totalbalanceprincip. Ændringer på skatteområdet indgår normalt ikke i kompensationen, men der er i denne sag ikke tale om en ændring på skatteområdet, men derimod om en utilsigtet fejl, som staten må bære den fulde byrde af.«

Det er en meget klar henstilling, som jeg går ud fra at skatteministeren også har læst og her fra Folketingets talerstol vil forholde sig til. Den passer ikke med vendingen »at ville overveje« eller »at ville medtage beløbet i forhandlingerne med kommunerne«. Det er et spørgsmål om, at skatteministeren herfra skal tilkendegive, at han vil rette sig efter den henstilling fra folketingsflertallet om at medtage beløbet, så kommunerne får refusion for det under ét, og ikke en vaklen i forhold til, om man i øvrigt skal sidde og jonglere med det, om man nu skal tage det med, om man nu kan blive enig om noget andet med kommunerne, eller et eller andet andet. Beløbet skal medtages, punktum! Det er henstillingen fra et bredt flertal i Folketinget, og jeg håber, at jeg i anden omgang vil kunne få et klart svar fra skatteministeren på dette.

I øvrigt kan jeg til spørgsmålet, om der er kommuner, der taber mere eller mindre, om hvor spredt det er og hvor store beløb, oplyse, at selv med det forhold, at vi får en kompensation over det udvidede totalbalanceprincip, vil Københavns Kommune, for at nævne den kommune, vi bor i her som Folketing, efter de beregninger, der er, under alle omstændigheder komme til at miste omkring 8 mio. kr.

Så kan man vælge at sige, at Københavns Kommune er så stor, at 8 mio. kr. ikke betyder noget. Men hvis man har gjort sig den ulejlig-